30 let od založení

pavučina

informace chytáme do sítě

100 let ČR

MĚSÍC: říjen ROK: 2018 ČÍSLO: 9

Cesta k samostatnému československému státu

aneb

Jak probíhal vznik republiky v Pelhřimově:

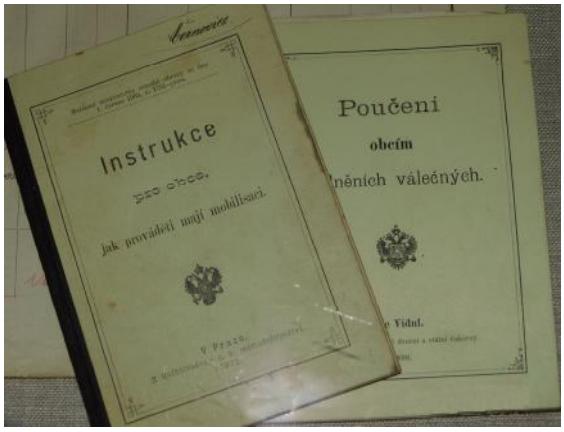

článek na straně 2

Plavání

Žáci 3. ročníků se jako každý rok účastní plaveckého výcviku. Měli jsme na ně několik otázek.

článek na straně 5

Houbařská sezóna

Houbařská sezona byla letos velice krátká, zato výnosná. Trvala asi týden a v této době se dalo nasbírat hub, že se doslova nedaly unést. Dáme Vám pár tipů, jak s nimi naložit.

článek na straně 8

Rozhovor s Jaroslavem Florianem (Almanach 1988 – 2008)

U příležitosti 30. výročí vzniku školy se náš časopis rozhodl přepsat rozhovory s bývalými řediteli, které vyšly v Almanachu vydaném k 20. výročí. Prvním ředitelem byl Jaroslav Florian.

- Pan Sysel
- Herní koutek
- Knižní recenze
- Naši prvňáčci
- Anglické divadlo

Návštěva archivu

Ve dnech 27. 9. - 12. 11. 2018 se koná výstava moravského zemského archivu Pelhřimov, která se týká 100 let ČSR v Pelhřimově a jeho okolí. Naše redakce zde už byla a dozvěděla se mnoho zajímavostí. Mezi nimi o ceně tehdejších školních pomůcek, o vyhlášce mobilizace a jak ji provádět, o přídělech kávy, cenných Rakousko-uherských vojenských medailí.

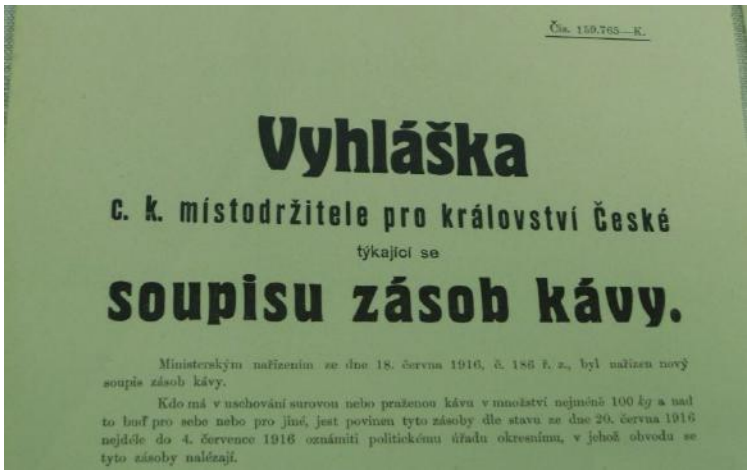

Čís. 159.765—K.

Vyhláška

c. k. místodržitele pro království České

týkající se

soupisu zásob kávy.

Ministerským nařízením ze dne 18. června 1916, č. 186 ř. z., byl nařízen nový soupis zásob kávy.

Kdo má v uschování surovou nebo praženou kávu v množství nejméně 100 *kg* a nad to buď pro sebe nebo pro jiné, jest povinen tyto zásoby dle stavu ze dne 20. června 1916 nejdéle do 4. července 1916 oznámiti politickému úřadu okresnímu, v jehož obvodu se tyto zásoby nalézají.

Maximální možné množství skladované kávy bylo 100 kg.

Vyznamenání

Pohled na náměstí a restauraci „Na Čtyřce.“ Můžete si všimnout, že podloubí je ještě zastavěné.

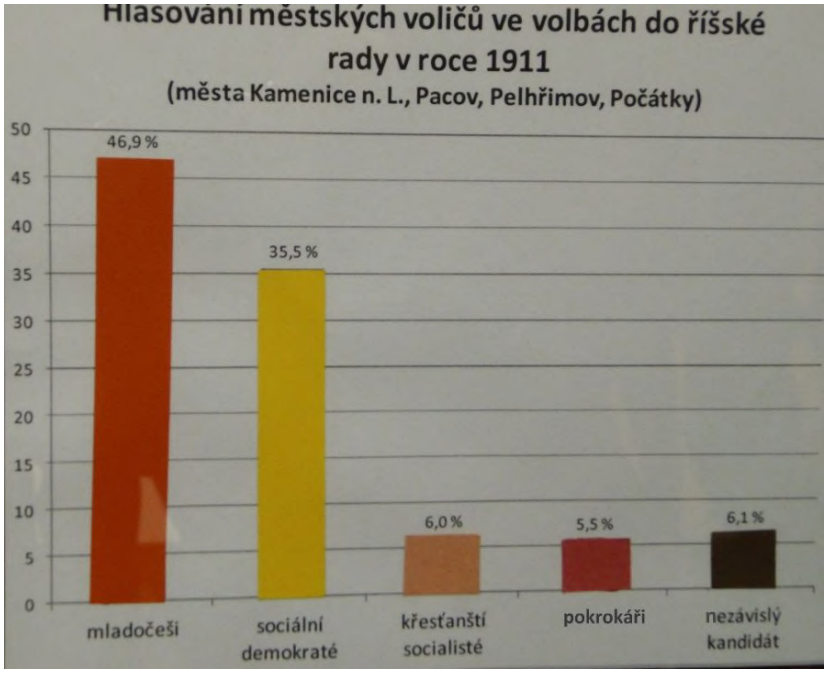

Volby do říšské rady roku 1911

Rozhovor s Jaroslavem Florianem- bývalým ředitelem ZŠ (Almanach 1988-2008)

U příležitosti 30. výročí vzniku školy se náš časopis rozhodl přepsat rozhovory s bývalými řediteli, které vyšly v Almanachu vydaném k 20. výročí. Prvním ředitelem byl Jaroslav Florian. Tvůrci Almanachu 1988 – 2008 napsali:

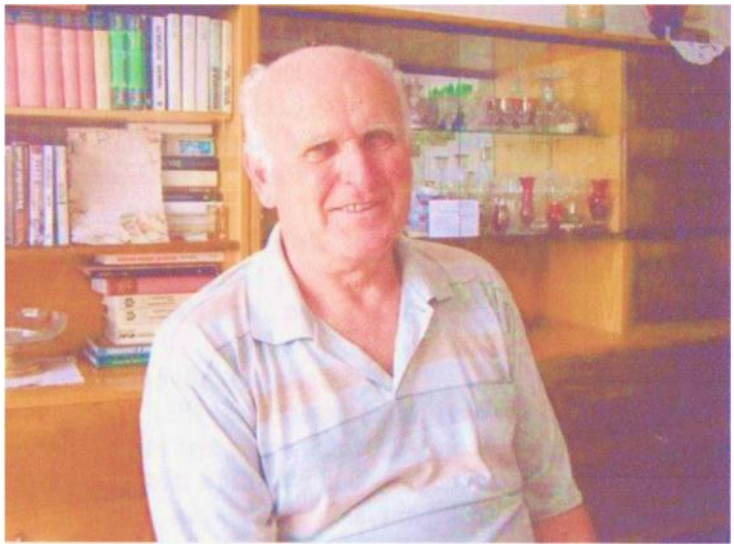

,,Kdybych se znovu narodil šel bych učit zas...“

Zajímalo by nás, jak jste se vůbec dostal k funkci ředitele na naší škole?

Byl jsem pověřen odborem školství.

Jak vás našli?

No, našli… Já jsem předtím byl 10 let ředitelem na ZŠ Na Pražské. Potom jsem byl rok na okresním pedagogickém středisku. Ten rok jsem nedokončil, protože se právě rozhodlo, že se uvede do chodu čtvrtá ZŠ Osvobození, ta v té době byla rozestavěná. A předtím jsem učil 17 let na ZŠ Komenského.

Jaké to bylo vidět ještě o prázdninách školu rozestavěnou? Nebál jste se, že se to nestihne?

Kdybych se bál já nebo zástupce, tak by to všechno ztroskotalo. Nebál jsem se, protože na škole bylo více učeben, odborných, a tak by se tam kdyžtak děti přesunuly. Například tu ještě byla kuchyňka, dílny, učebna výtvarky, fyzika. No ale zkrátka lidi byli rádi, když tu bylo všechno hotové. Já nepamatuji, že by někdo řekl: „Já mám prázdniny, já to dělat nebudu. “ A na to samozřejmě měli právo a všichni, ale nikdo to neřekl. Vím, že tehdy i žáci pomáhali. Třeba upravit hřiště. Ale říkám, když je dobrá parta lidí, tak se dá zvládnout všechno.

Jak jste byl spokojen s učitelským sborem?

Byl to skvělý kolektiv. Já jsem nikdy nerozlišoval kuchařku či uklízečku od učitele. Všichni tam odvedli kus práce, protože ti neměli celé prázdniny. Všichni zaměstnanci školy nastupovali podstatně dříve a kromě nich tam denně chodilo pomáhat kolem 20 až 25 žáků a rodičů.

Jak se vůbec škola naplnila? Jak už učiteli, tak i žáky.

Tady byly tři základní školy. Tenkrát to byla jednička, dvojka, trojka.
A tahle škola se vytvořila tak, že sem přešli pomocí tzv. dislokace (přemístění) učitelé z těchto škol i celé třídní kolektivy. Vlastně se tím pádem vytvořil nový učitelský sbor. Takže tu byli učitelé jak z Krásových domků, tak z Komenského, tak z Pražské. Anebo se učitelky vracely z mateřských, a tak šly rovnou sem. Většinou třídy přešly z Pražské. Základem každého sídliště je výstavba nové školky a obchodní sítě. No, a pokud počet dětí dosáhne určitého počtu, tak se postaví i základní škola. Takže součástí nějakého takového celku je vždy škola.

A tahleta škola a Pražská měly kompletně všechno, co potřebovaly. Myslím si, že Pelhřimov, co se týče škol, je na tom dobře.

Pořádali jste nějaké akce a vedly se nějaké kroužky?

Ano, třeba se tehdy jezdilo na brigády, na sbírání brambor. A myslím si, že by mi dali rodiče za pravdu, že to mělo něco do sebe. Protože učitel a žáci se navzájem více poznali. Prostě ve třídě je to takové jiné než třeba na brigádě, zkrátka tam se žák s učitelem daleko více poznali. Beru to asi spíše tak, že žáci pak nás učitele poznali taky z jiné stránky. Ale myslím, že teď už je vztah mezi učitelem a žákem úplně jiný. To je asi dáno společností. Pan učitel Říha s panem učitelem Havlem vedli výtvarný kroužek. Ti například o prázdninách jezdili na různá soustředění. Pamatuji si, že jeli i na Jižní Moravu a do Rakouska. Měli jsme i některé úspěchy žáků. Například paní učitelka Jelínková se zpěvem, myslím, že se ta soutěž jmenovala Zlatý zvonek nebo tak nějak.

Co to bylo za rakouskou školu?

S tou jsme navázali kontakt po dokončení školy a pořádali výměnné pobyty. A když se naši žáci vrátili, říkali, že by naší školu nevyměnili ani za nic.

Vás to asi hodně bavilo. Co jste učil?

Ano, to je pravda. Učil jsem matematiku, fyziku a deskriptivní geometrii. Pořád to bylo lepší být mezi žáky jako učitel než být sám v kanceláři jako ředitel. Protože to je úplně jiná práce. V kanceláři to bylo jiné, tam se stalo z člověka něco jiného, tam šlo hlavně o papírování. Ale říkám, že kdybych se narodil ještě jednou, tak nepůjdu dělat nic jiného než zase kantořinu.

Byl jste se na naší škole kouknout, co se tam změnilo?

No zpočátku ano, ale pak už ne. Každý člověk to vede jinak. Jeden se svědomitě stará o vybavení, jeden se orientuje na to, aby to šlo atd. Ale myslím, že každý člověk udělá kus práce.

Kolik let jste tedy byl na naší škole?

Deset a půl. Od roku 1988, když jsme ji otvírali a deset a půl roku to je 1998.

Měl jste někdy taky nějakou třídu?

Jako kmenovou ne. Ale těch pár hodin jsem učil. Myslím, že v současné době má učitel tak dvaadvacet hodin a ředitel má, nebo tedy já jsem měl, pět. Třeba jednu hodinu denně, někdy dvě, anebo taky žádnou. Všechno to záleželo na spolupráci mezi pracovníky. Ale je pravda, že kdybych tam ještě někdy šel, tak bych tam radši viděl více chlapů. Ne že bych podceňoval ženy, ty jsou svědomité, ale už tam hraje roli psychologie. V určitém věku je u dětí třeba, aby tam chlap byl, a myslím si, že taková věková hranice je čtvrtý ročník. U první, druhé třídy byly bezvadné učitelky. Říkal jsem si, že byly dětem snad více než mámy. Jejich vztah byl úžasný.

Byla naše škola na něco zaměřená? Třeba dnes je na informatiku.

Tato škola měla být od začátku stavěna tak, aby ji mohli navštěvovat i lidé na vozíčku nebo jinak postižení lidé.

Třeba schody do jídelny, tak tam byla a je speciální plošina. Ještě jsme měli další plány, ale to všechno záleželo na penězích. Chtěli jsme tuto plošinu dát i ke schodům do tělocvičny. Navíc tam ještě byl výtah. Nevím, jestli jste si toho všimli, nebo si toho všimněte, ale veškeré podlahy mezi pavilony jsou ve stejné úrovni. Přízemí prvního a druhého stupně spolu s šatnou jsou ve stejné úrovni. Potom první patro prvního a druhého stupně společně s družinou jsou ve stejné úrovni a potom druhý stupeň tam má ještě jedno. Takže i z toho důvodu byla vybrána pro tento účel právě tato škola…

A co děláte ve svém volném čase? Užíváte si určitě vnoučat.

No určitě. Je potřeba třeba odvést vnučku ze školky, tak stačí zavolat a zeptat se, jestli nemáme čas a mají to jednodušší. Je to krásný pocit. A hlavně, že jsou všichni zdraví. Bez vnoučat je to všechno takové smutné. A jak jste se ptali, co dělám ve volném čase, tak třeba jdu na zahradu. Pěstoval jsem i králíky. Při práci na zahradě se člověk odreaguje. Tam jsem všechny problémy vypustil z hlavy. Člověk má neustále strach o děti, aby byly v pořádku. Ale nenaříkám si, stále mám co dělat.

Rozhovor z roku 2008 - Martina Charvátová, Aneta Javorská, Helena Holadová

Přepsal: Max Dolejší 8. B

Plavecký výcvik

Žáci 3. ročníků se jako každý rok účastní plaveckého výcviku. Měli jsme na ně několik otázek:

Matěj Foltin

Co nového ses na plavání naučil? „Znak.“ **V jaké jsi skupině?** „Jsem v dvojce.“ **Přijde ti voda studená?** „Jen ze začátku.“ **Je něco, co ti nejde? Popřípadě co?** „Znak mi moc nejde.“ **Co ti naopak přijde nejlehčí, nebo co tě baví?** „Baví mě plavat prsa.“

Monika Dovimarková

Co nového ses na plavání naučila? „Plavat prsa a kraul.“ **V jaké jsi skupině?** „V jedničce.“ **Přijde ti voda studená?** „Ano.“ **Je něco, co ti nejde? Popřípadě co?** „Nejde mi kraul.“ **Co ti naopak přijde nejlehčí, nebo co tě baví?** „Plavat prsa.“

Veronika Šteflová

Co nového ses na plavání naučila? „Naučila jsem se plavat znak, prsa a kraul dopředu.“ **V jaké jsi skupině?** „V první.“ **Přijde ti voda studená?** „Trošku jo.“ **Je něco, co ti nejde? Popřípadě co?** „Všechno mi jde.“ **Co ti naopak přijde nejlehčí, nebo co tě baví?** „Baví mě znak a nejlehčí mi přijdou prsa.“

Matěj Florián

Co nového ses na plavání naučil? „Plavat kraula a prsa.“ **V jaké jsi skupině?** „V druhé.“ **Přijde ti voda studená?** „Někdy jo, někdy ne.“ **Je něco, co ti nejde? Popřípadě co?** „Znak mi nejde.“ **Co ti naopak přijde nejlehčí, nebo co tě baví?** „Kraul.

Nikola Beranová 8. A

100 LET REPUBLIKY

Dnes si povíme něco o příbuzných pana Sysla, kteří na náměstí přímo naproti kašně vlastní pekárnu. Ta pekárna už tam stojí od nepaměti a také pamatuje vznik Československé republiky.

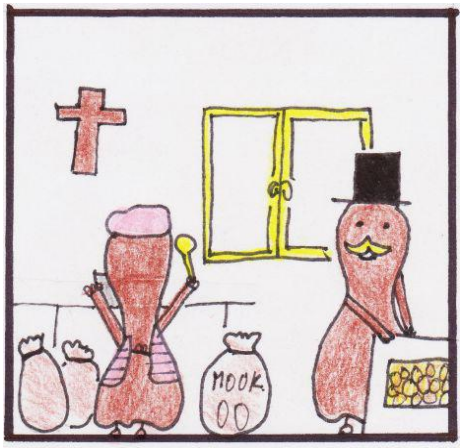

To jednou odpoledne, někdy koncem října roku 1918 přišel do Syslova telegram, že se Československo odtrhlo od Rakouska-Uherska a jsou tedy samostatným státem. Na oslavu odtržení se v této pekárně ještě ten den zadělalo na kynuté buchty a slavilo se celý týden.

A dnes po sto letech se opět v této pekárně zadělalo na České kynuté buchty a pan Sysel, jakožto příslušník rodiny přišel pomoct s pečením. Dostal celkem těžký úkol, a to zadělat těsto na buchty. Pan Sysel si uvědomoval svoji zodpovědnost, také si říkal, že jeden pekáček zřejmě nebude stačit, proto si připravil: necky, míchačku a chlebařskou lopatu. Nejprve vzal trochu přihřátého mléka, nalil ho do míchačky a přidal rozdrobené droždí. Potom si šel dát malého šlofíka, neboť si myslel, že než kvásek nakyne tak se pěkně prospí. Ovšem droždí nakynulo tak rychle a s takovou dynamikou, že kvásek přetekl z míchačky a vylil se rovnou do necek, tudíž nedošlo k žádné ztrátě.

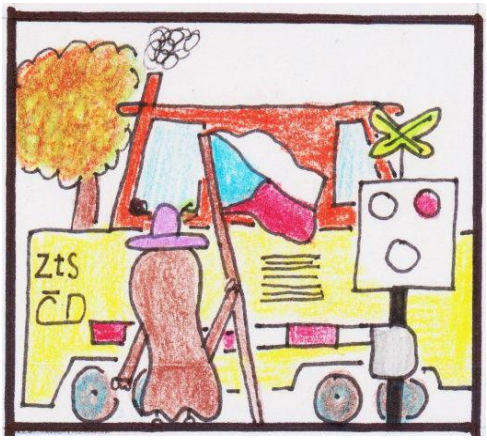

Když se pan Sysel vzbudil, přišel na své pracoviště. Zde už stál profesionální pekař a řekl panu Syslovi, že to je sice hezké že myslel na všechny, jenže je toho tolik, že by to měl celý okres na týden. Raději pana Sysla poslal do průvodu. V průvodu byl pan Sysel úplně unešen hrdostí. Držel vlajku a máchal s ní kolem do kola, občas se stalo, že to někdo schytal vlajkou do obličeje, ale z toho si nikdo nic nedělal. V zatáčce u kostelíka zahýbal průvod dolů z kopce směrem k náměstí, pan Sysel byl ale na sebe tak pyšný, až zapomněl odbočit a kdyby ho u nádraží nezastavili závory na přejezdu, došel by až k fabrice za Syslovem. Na přejezdu se pan Sysel vzpamatoval a rychle běžel na náměstí, kde již probíhaly oslavy. Pan Sysel se šel připojit k průvodu, který šel sázet lípu. Došli až do parku. V parku už bylo připraveně místo k výsadbě. Zasypat lípu hlínou přišli symbolicky radní ze Syslova. Radním to moc nešlo, lípa se jim stále nakláněla. Když už to nějak vypadalo, skauti ozdobili lípu trikolorama. Ke konci aktu se spustil silný liják a tak byli všichni zmáchaní.

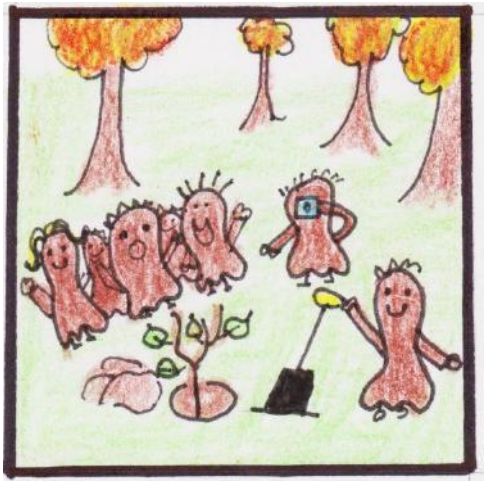

Když pan Sysel přišel na náměstí, v pekárně již čekaly paní Syslová a Syslata s první várkou buchet. Bylo jich přesně 100, pan Sysel si vzal jednu třetinu a šel ke stánku, kam se ihned sesypala hromada lidí. Všem buchty moc chutnali, a všichni si ten den moc užili.

Jonáš Prokop 8. A, Ilustrace: Jonáš Prokop 8. A

„Že se to neděje tady, neznamená že se to neděje, jablka někdy padají velmi daleko od stromu“

Pax Můj liščí přítel

Autorka: Sara Pennypacker

Překladatel: Eva Kadlecová

Ilustrace: Jon Klassen

Vydáno (ČR): CPress, Brno

Příběh:

Příběh pojednává o chlapci jménem Petr (12) , a lišákovi Paxovi. Vyrůstal bez maminky a jeho otec musel jít do války, tím pro Petra začalo to nejhorší období. Musel se odstěhovat o 500km dál, k dědečkovi a Paxe musel vypustit do volné přírody. Ale stejnou noc co ho nechal jít, se rozmyslel, a začal Paxe hledat..

Moje hodnocení:

Miluji zvířata.. takže tato kniha byla pro mě jasná volba. Opět mě nejdříve zaujal obal, ale když jsem knihu začala číst (což je cca 1 rok zpátky) hodně mě zaujala.

Knihu bych doporučila dětem od 11ti – 12ti let.

Martina Sochorová 8. A

Jak rychle začala, tak rychle skončila

Houbařská sezóna byla letos velice krátká, zato výnosná. Trvala asi týden a v této době se dalo nasbírat hub, že se doslova nedaly unést. Dáme Vám pár tipů, jak s nimi naložit.

1) Houby, které nejsou červavé, můžete nasušit na zimu,
2) nebo je můžete podusit a dát do mrazáku či zavařit do sklenic,
3) můžete si z nich udělat „smaženici“, na tu jsou nejlepší holubinky a muchomůrky růžovky,
4) velké plátky hub obalte v trojobalu a usmažte jako řízky.

Tradičně se sbírají hřiby smrkové, také praváci. Chutné jsou i holubinky a muchomůrky růžovky neboli masáci. Oblíbení jsou i další zástupci hřibovitých hub jako hřib modravý, hnědý, borový, dubový, kovář a méně oblíbený žlutomasý neboli babka. Nalézt jste mohli i kozáky, křemenáče a klouzky. V žádném případě nesbírejte houby, které neznáte. Jedovaté houby se dají poznat podle tzv. jedového kalichu. Ale ve většině případů platí: čím odpornější, tím jedovatější..

Hříbky na česneku po italsku

Lze použít i jiné houby, důležité je, aby šlo o mladé a pevné plodnice – vhodné jsou růžovky, holubinky, křemenáče, žampiony…
Počet porcí: Pro 4 osoby
Doba přípravy: Do 10 minut
Opékání: 0:10

Ingredience

- 600 g mladých hříbků
- 2 stroužky česneku
- špetka drcených sušených chilli papriček
- 2 lžíce nasekané hladkolisté petrželky
- 1 lžíce másla
- 2 lžíce olivového oleje
- mořská sůl

Příprava jídla

1. Očistěte houby a nakrájejte je na zhruba 1 cm silné plátky. Stroužky česneku trochu sklepněte paličkou na maso nebo stlačte plochou stranou nože.
2. V pánvi je spolu s chilli zvolna opékejte na směsi másla a olivového oleje. Jakmile začne česnek žloutnout, odstraňte ho – trvá to asi 2 minuty.
3. Zvyšte plamen a přidejte houby. Opékejte ze všech stran celkem 3–4 minuty dozlatova. Míchejte opatrně. Vypněte, osolte a přisypte nasekanou petrželku. Ihned podávejte – jako předkrm nebo chuťovku. Výborné jsou ale i ke steaku nebo promíchané s těstovinami.

Zdroj: http://www.apetitonline.cz/recept/hribky-na-cesneku-po-italsku

Veronika Kršková 8. A

Naši prvňáci

Třídu 1. A navštěvuje 17 dětí. Jejich třídní učitelkou je paní učitelka Mgr. Martina Forejtová. Třídní učitelka 1. B je paní učitelka Mgr. Marcela Martínková a navštěvuje ji 18 dětí. Děti ze třídy 1. A nám ukázali, jak se učí písmena.

Veronika Kršková 8. A

Herní koutek

Právě vyšlo: Super Mario Party (switch), American Truck Simulator – Oregon (PC), Assassin's Creed Odyssey (PC, Xbox One, Play station 4), FIFA 19 (PC, Xbox One, Play station 4, Nintendo Switch)

Téma:

Forza Horizon 4

Volné projíždění nebo závodění po nečekaně hezké krajině. Tohle je definice hry Forza Horizon 4. Velmi propracované okolí bylo už v předchozích dílech, ovšem nyní se posunulo na další úroveň. Například se mění roční období. V létě se projíždíte po krásné barevné mapě, zatímco v zimě jezdíte po téměř dvou barené mapě, spoustu silnic se uzavře a většinou budete jezdit smykem. Je zde i možnost hrát tuto hru v režimu multiplayer, kde jsou závody ještě agresivnější a těžší. Ale ani nemusíte závodit. Můžete se jen tak projíždět po otevřeném světě a užívat si krásu přírody kolem vás. Mapa je prošpikovaná vedlejšími úkoly, takže i dlouho po dohrání hlavního příběhu se nebudete nudit. Vozidel je zde velmi mnoho a každé z nich si můžete dále modifikovat. Různá auta jsou do různého prostředí, takže je vidět, že se nejedná jenom o vzhled. Třeba terénní auto je sice pomalejší, ale líp odpružené a neprokluzují mu tolik kola jako silničnímu autu. Autoři navíc přidali po mapě rozmístěné skokánky kvůli kaskadérským kouskům.

Zdroje: https://vs1.artatolstatic.com/konzolista/1800/2018092510061907736.jpg

Ondřej Dohnal 8. B

Vaše strana

Hádanka

Správnou odpověď na hádanku zaslala třída 3. B. (Správná odpověď: pomůcka pro čištění komínu se závažím.) Gratulujeme!

Přírodovědný klokan

Tento měsíc proběhl Přírodovědný klokan. Ověřoval znalosti z matematiky, fyziky, chemie, biologie a zeměpisu u žáků 8. a 9. ročníku. První místo obsadil Prchal Pavel (8. B), druhé Soukup Martin (8. B) a třetí Kršková Veronika (8. A).

Napište nám…

Máte dotazy? Chcete sem také přispět?

Pošlete svůj článek na e-mailovou adresu

pavucina-skolnicasopis@email.cz

Předchozí i toto číslo naleznete na stránkách školy v dokumentech.

Další příspěvky naleznete na našem Instagramu: pavucina_skolni_casopis

Vydala:

ZŠ Osvobození 1881, Pelhřimov, p. o.

Redakce: Veronika Kršková, Jonáš Prokop, Nikola Beranová, Max Dolejší, Martina Sochorová, Ondřej Dohnal

Vedoucí: Mgr. Radka Pospíchalová